

[Finansministeren.]

Ja, jeg vil ikke gå dybere ind i en debat; jeg har jo haft lejlighed til ved fremsættelsen at fremkomme med nogle mere principielle betragtninger, kun vil jeg understrege til sidst, at devalueringen naturligvis stiller os over for visse udgiftsstigninger og visse nye problemstillinger, som vi også må have med, og som ikke var med, da vi udarbejdede budgettet. Der bliver brug for flere penge; vi kan jo ikke undvære den engangsskat, der er fremsat forslag til. Skulle vi undvære den, måtte vi jo i hvert fald have pengene ind på en anden måde, og hvis man virkelig er enig med regeringen i, at der skal føres en stram finanspolitik, må man jo i hvert fald også være indstillet på, at fik man ikke denne skat, måtte man have en anden i stedet for.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Formanden for finansudvalget, hr. Lysholt Hansen, rejste nogle meget centrale problemer vedrørende uddannelsen, som jeg gerne vil have lov til at knytte en kort kommentar til. Men senere i debatten har jo hr. Peter Jørgensen rejst en meget lang række problemer vedrørende uddannelsen, som jeg dog også gerne vil knytte enkelte bemærkninger til.

Hr. Peter Jørgensen var inde på den store spildprocent ved universiteterne. Nu er det jo rent faktisk sådan, som alle, der følger disse ting, ved, og som det også fremgår af den beretning, der er kommet fra planskitseudvalget, at man ikke helt kan tale om spildprocent på den lidt firkantede måde, hr. Peter Jørgensen gjorde. Jeg har selv nogle gange nævnt frafaldsprocenterne på universiteterne som absolut utilfredsstillende, men der foregår jo i en række tilfælde studieskift, og langt mere end de 50 pct. kommer igennem til en eksamen på et eller andet tidspunkt. Vi kender jo også fra andre uddannelser, desværre kun, frafaldsprocenter, vi ikke kan være tilfreds med. Jeg hørte netop forleden dag fra et område, som hr. Peter Jørgensen er meget fortrolig med, teknikumfeltet, hvordan der havde været nogle frafald efter den nye studieordning, som absolut ikke kunne betragtes som tilfredsstillende, og som vi nu er ved at se nærmere på.

Men én ting er jo at påpege disse frafalds-

procenter, der selvfølgelig giver et spild både menneskeligt og økonomisk — det skal jeg da være den første til at indrømme — noget andet er at finde midlerne imod dem, og det bliver i hvert tilfælde nok ikke et spareprogram, hvis man skal følge de anvisninger, der hidtil, sikkert med megen ret, er givet i retning af flere lærere, således at der bliver mulighed for en mere intensiv undervisning, en bedre studievejledning og en række andre midler, som givet ville kunne nedsætte disse procenter, men som altså koster penge.

Men derudover pegede hr. Peter Jørgensen på et tredje middel, som jeg var lidt overrasket over at hr. Peter Jørgensen ville gå ind for; det var spørgsmålet om at indføre adgangsbegrænsning ved vore universiteter. Vi har jo hidtil herhjemme ment — og uden at jeg skal tage nogen til indtægt, har jeg nu haft indtryk af fra debatterne her i tinget, at det var noget, vi var enige om i de forskellige partier med alle de besværligheder, det gav — at så længe man ikke kan finde bedre kriterier for udskillelse end dem, vi hidtil har kendt, så ville det være en meget risikabel ting at indføre adgangsbegrænsning ved universiteterne. Jeg vil også gerne pege på, at man jo meget nemt ved at indføre en sådan adgangsbegrænsning kan komme til at forårsage en meget væsentlig fordyrelse i næste omgang. Jeg tænker på, at alle de cand. mag. er, vi savner i dag — og vi ved, hvad det betyder på mange måder, også lønmæssigt, at vi ikke har flere, end vi har — det var jo de folk, der blev advaret indstændigt mod at gå ind i studier for 6-7 år siden, fordi man sagde, det ville være brødløst. Havde vi en adgangsbegrænsning, risikerede vi meget nemt at skaffe de for få kandidater frem, der giver os de problemer, vi desværre kender på en række felter. Det er jo også givet, at en adgangsbegrænsning med de kriterier, vi hidtil har kendt — der kan komme andre, men med dem, vi hidtil har kendt — meget let vil give social slagside. Men hele dette problem ligesom også spørgsmålet om, hvor mange universiteter vi skal have eller ikke skal have, vil det jo være naturligt at drøfte, når vi i januar måned har fået genfremsat lovforslaget om universitetsudbygning. Det vil være naturligt i forbindelse med behandlingen af det og i udvalget at drøfte disse problemer.

Det undrede mig, at hr. Peter Jørgensen